

V najlepši noči.

1. Raj na zemlji.

Zvonovi pritrkavajo:
 Tin-tinkom, tonkom-tinkom;
 Z neba krilatci plavajo
 Na zemljo z rajskim Sinkom.

Stotisoč zvezdic gleda nanj
 Z iskrenimi sijaji,
 Prav kakor bi se bale zanj,
 Da več ne bo Ga v raji.

Stotisoč vernih src nocoj
 Udano Ga pozdravlja;
 Krilatci jim rosé pokoj,
 A On jih blagoslavlja.

2. Presrečna Mati.

„Jeli, mamka, bridko je
Božji bilo mamici,
Da je ležal Sinek njen
V jasliah na slamici?“

„Saj ni mogla, kakor ti,
Težkih jasli zibati,
Ni se moglo Detece
V tesnih jaslih gibati!“

„Ni ji bilo bridko, ni:
Srečna je prepevala,
Z jaslíc Sinka božjega
Na srcé si devala...“

3. Pastir pri jaslih.

Vse Te ljubi, dete Jezus,
Vsem nebeškomil se zdiš;
Dih živalij Te ogreva
In objema vetra piš...

Dih živalij ni prijeten,
Hladen vetra je objem;
S svojim bi odel Te plašči.
Ko bi vedel, da Te sme je raz-

4. Treba ni.

Ljubljena mamica,
V kot se ozrite,
Z nami vred jaslice
Naše hvalite!

Boljših ne stavijo
Doli v Ljubljani:
Saj smo pri stricu jih
Videli lani...

Malo pastircev je tudi končno
Bilo na paši, jdi torej, a ne
Hlevce pod pretreslo našega
Cerkvi je

V takopravili še vsi domači
— Čuti je pristavila Očenaš
Božji
Spa in Nežica sta dejali

Treba ni, mam, dico za nove Miklavževe
Hvalo hranite, nastavljal skrivaj krožnik.
Rajši oreho j zbudili, so jih zares čakale
V dar prinačkov krožnik pa je ležala vrh

Po vejah vseh se burja
Igra s sneženim prahom,
Po hribu hodi Janko
S košarico za mahom.

Prav krasnega zagleda
Ob tisti mejni skali:
„Jej, jej, kako se bodo
Pastirci nanj podali...“

5. a. Deček se je ozrl skrbno po
in skril v naglici šibo pod
pa jo je kmalu našla mati. Obe-
svetega godovnjaka, visečo ob
blagoslovljena Miklavževa!“

sram in na tihem je sklenil, da
ridneje učil in da ne bo več tako
ko sta prišla skupaj s sosedovim
jdi precej popravil, pripovedovala
kako je bilo. Pri tem pa se nista
tudi ne dražila drug drugega,

